

Stresshormonet kortisol hos pasienter i døgnbehandling for rusavhengighet: En studie over 8 uker

I denne studien har vi undersøkt nivået av stresshormonet kortisol hos pasienter med ulike ruslidelser gjennom de første åtte ukene av døgnbehandling. Kortisol ble målt i spytt, og vi fulgte utviklingen over tid for å se hvordan nivåene endret seg, og om det var forskjeller mellom pasienter med ulike ruslidelser.

Resultatene viste at kortisolvånet falt betydelig i løpet av de første ukene, og deretter stabiliserte seg. Dette kan tyde på at stressnivået, både fysiologisk og psykisk, reduseres i starten av behandlingen. Samtidig fant vi at pasienter med primær avhengighet til sentralstimulerende midler (f.eks. amfetamin eller kokain) hadde høyere kortisolvåner enn de med opioidavhengighet (f.eks. heroin eller metadonbehandling). Det var også en tendens til at disse pasientene hadde høyere nivåer enn de med alkoholavhengighet.

Vi tror at de høye kortisolvånene tidlig i behandlingen kan skyldes både abstinensreaksjoner (fysiologisk stress) og stress knyttet til å være i en ny og ukjent situasjon (psykologisk stress). Spesielt hadde pasienter uten tidligere erfaring med døgnopphold høyere kortisol, noe som støtter denne tolkningen.

Det var også enkelte forskjeller mellom behandlingsenhetene: Pasienter på langtidsenheter hadde høyere kortisolvåner enn de på korttidsenheter, muligens fordi de har mer komplekse utfordringer, som psykiske lidelser og sosiale belastninger.

Til slutt viste studien at det kan være vanskelig å skille effekten av den primære ruslidelsen hos denne pasientgruppa, siden mange har en rushistorikk med bruk av flere typer rusmidler. Dette gjør det viktig å forske videre på hvordan kombinasjoner av rusmidler påvirker kroppens stresssystem, særlig hos pasienter i døgnbehandling.

Artikkelen kan leses her: [Salivary cortisol trajectories among inpatients undergoing substance use disorder treatment: A prospective repeated-measures study](#)